

Момченцето:

Хайде, сладка, мила мамо,
Да отскочиме до тамо --
Дъто оня просякъ клетъ
Тъй отпадналъ е и блѣдъ !

Днесъ въ неволя е голѣма:
Мамо, вижъ, очи той нѣма,
Ахъ, горкия тъне въ мракъ,
Вижъ, съ отрѣзанъ той е кракъ !

Менъ пари ми даде татко
За симидче топло, сладко;
Азъ ще дамъ парите днесъ
На човѣка тозъ злочестъ !

Майката:

Дай ги, дай ги, мили сине,
Че човѣка страда нинѣ,
Безъ очи си тукъ въ свѣта
Срѣдъ неволя, нищета !

Имашъ ти сърце добричко
И разумно схващашъ всичко, —
Ти до край такъвъ бжди,
Тебе Богъ ще награди !

Момченцето:

На ти, дѣдо, тѣзъ пари,
Тѣхъ ми татко подари,
Азъ ще мина безъ симидъ,
Стига ти да бждешъ ситъ !

Болката ти на сърце
Днесъ по твоето лице
Я чета и виждамъ азъ,
Какъ ти страдашъ тоя часъ !